

prima instanță: A. Catană
instanța de apel: N. Cernat, A. Pahopol, L. Bulgac

ÎNCHEIERE

22 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas, Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de către Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova,

în cauza civilă, în ordinea contenciosului administrativ, la acțiunea depusă de Întreprinderea Mixtă „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată, intervenient accesoriu „Stalma Lux” Societate cu răspundere limitată împotriva Inspekției Financiare a Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2014.

c o n s t a t ă

La data de 03 iulie 2013 reclamantul Întreprinderea Mixtă „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Inspekției Financiare a Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova, solicitînd anularea parțială a hotărîrii Inspekției Financiare cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr.27-11-11/70 din 15 aprilie 2013, în partea venitului ilicit calculat în sumă de 203 860,63 lei și amenzii în cuantumul echivalent de 203 860,63 lei.

Intru susținerea acțiunii reclamantul a invocat că, în perioada 05 martie - 20 martie 2013, de către Inspekția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova a fost efectuat controlul tematic la Întreprinderea Mixtă „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată (rețea de magazine ”Nr.1”) privind respectarea disciplinei prețurilor la mărfurile social importante. Totodată, a menționat că în urma controlului a fost adoptată hotărîrea cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr.

27-11-11/70 din 15 aprilie 2013, conform căreia s-a decis perceperea în bugetul de stat de la Întreprinderea Mixtă „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată a venitului ilicit obținut în sumă totală de 207 546,77 lei și amenzii în cuantum echivalent de 207 546,77 lei.

A invocat că, nu este de acord cu hotărârea Inspecției Financiare nr.27-11-11/70 din 15 aprilie 2013, o consideră neîntemeiată și pasibilă a fi casată parțial, indicând că în cadrul controlului financiar de către colaboratorii Inspecției Financiare au fost verificate documentele și actele contabile, legate de respectarea disciplinei prețurilor la mărfurile social importante, operațiunile contabile aferente, condițiile de livrare a mărfurilor social importante în rețeaua de magazine „Nr.1”, precum și modul și prețul de vânzare a acestor mărfuri consumatorilor.

Totodată, a specificat că în rezultatul controlului s-a constatat că, Întreprinderea Mixtă „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată a majorat neîntemeiat adaosul comercial la mărfurile social importante furnizate de „Carmez” Societate pe acțiuni în mărime de 3 686,14 lei, cu derogare de la prevederile pct.3 al hotărârii Guvernului nr.547 din 04 august 1995 cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de stat a prețurilor (tarifelor), în perioada 01 ianuarie 2012- 01 martie 2013, fapt recunoscut de companie.

După verificarea actelor contabile nominalizate, în cadrul controlului tematic, de către Inspecția Financiară a fost verificată producerea companiei, modul de formare a prețurilor la produsele de culinarii, realizate în magazinele “Nr.1”.

În motivarea inspecției compartimentului dat, au fost invocate prevederile hotărârii Guvernului nr.1209 din 08 noiembrie 2007 ”cu privire la prestarea serviciilor de alimentație publică” (anexa nr.2), potrivit căreia „magazin (secție) de articole culinare este o unitate independentă sau încadrată în structura altor localuri în care se servesc semipreparate culinare (din carne, pește, legume, făinoase), produse culinare finite, produse de cofetărie și patiserie pentru consum la domiciliu”.

Astfel, controlorii abilitați au considerat că, prin majorarea adaosului comercial la costul setului de materie primă, cu depășirea limitei admise de 70%, Întreprinderea Mixtă „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată a obținut un venit ilicit în sumă totală de 203 860,63 lei.

În contextul dat, a indicat reclamantul că Întreprinderea Mixtă „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată nu este întreprindere de alimentație publică și nu acordă servicii respective populației, ci este unitate de comerț, care activează în strictă conformitate cu prevederile legislației în domeniul respectiv.

Prin urmare, Întreprinderii Mixte „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată nu i s-a atribuit nici o categorie, pe parcursul mai multor ani de activitate și în urma multiplelor controale din partea diferitor organe abilitate ale statului, această întrebare nici nu a fost abordată, iar Departamentul comerțului și alimentației publice a Primăriei mun. Chișinău, abilitat cu funcția de eliberare a autorizațiilor, a eliberat reclamantului autorizația de funcționare pentru efectuarea activității de comerț cu amănuntul, în care expres este stabilit dreptul de comercializare a produselor de culinarii. Totodată, a specificat că eliberarea autorizației nu a fost condiționată de eliberarea și Certificatului de atribuire a categoriilor.

De asemenea a menționat că produsele de culinarii comercializate în magazinele “Nr.1” nu sunt mărfuri social importante și reclamantul este în drept să comercializeze producția finită la prețuri libere de piață, referindu-se la punctul 2 al hotărârii Guvernului nr.547 conform căruia „se permite, începând cu 1 ianuarie 1995, persoanelor fizice și juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, care desfășoară activități comerciale, să aplice pentru mărfuri în procesul stabilirii prețurilor libere cu amănuntul, mărimea adaosului comercial liber, cu excepția prețurilor la mărfurile social-importante”.

Prin urmare, reclamantul nu este de acord cu concluziile organului de inspectare și hotărârea adoptată pe marginea acestora și consideră că, hotărârea este bazată pe analiza și interpretarea unilaterală, superficială și inechitabilă a prevederilor legislației în vigoare, solicitând anularea parțială a acesteia.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2014 s-a admis integral cererea de chemare în judecată, depusă în ordinea contenciosului administrativ, de către Întreprinderea Mixtă „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată, intervenient accesoriu „Stalma Lux” Societate cu răspundere limitată împotriva Inspecției Financiare al Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova cu privire la contestarea hotărârii Inspecției Financiare. S-a anulat parțial hotărârea Inspecției Financiare a Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova cu privire la aplicarea sancțiunilor economice nr. 27-11-11/70 din 15 aprilie 2013, în partea perceperii venitului ilicit calculat în sumă de 203 860,63 lei și amenzii în cuantumul echivalent de 203 860,63 lei (f. d.164-176).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015 s-a respins apelul declarat de Inspecția Financiară a Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova, s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 03 iunie 2014 (f. d. 209-220).

La data de 02 martie 2015 Inspecția Financiară a Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2015, solicitând casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii instanței de fond, pronunțând o hotărâre nouă, prin care cererea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, concluziile expuse de instanța de apel sunt nefondate și ilegale, contradictorii cu circumstanțele cauzei și probele administrate, iar la adoptarea lor instanța a aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

A menționat, că urmare a fundamentării concluziilor în baza prevederilor pct. 39 din hotărârea Guvernului nr. 1209 din 08 noiembrie 2007”cu privire la prestarea serviciilor de alimentație publică”, precum și dat fiind faptul că, producția finită în componența căreia se include mărfuri de importanță socială, nu se regăsește în anexa nr.3 din hotărârea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995 ”cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de stat a prețurilor (tarifelor)”, atât instanța de apel cât și prima instanță n-au aplicat legea care trebuia aplicată.

Afirmă, că conform anexei nr.3 din hotărârea menționată, care dispune modul de încadrare a unităților de alimentație publică în categorii, Întreprinderii Mixte „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată, luând drept temei genul de activitate prestat, i se atribuie categoria a II-a de deservire.

Astfel, concluzia instanței precum că, activitatea întreprinderii nu cade sub incidența pct.3 din hotărârea Guvernului nr.547 din 04 august 1995 ”cu privire la măsurile de coordonare și reglementare de stat a prețurilor (tarifelor)”, pe motiv că aceasta nu deține certificat de atribuire a categoriei a II-a de deservire, iar Inspekția Financiară nu a prezentat în cadrul ședinței de judecată un astfel de certificat, este eronată și lipsită de temeiuri juridice.

Activitatea întreprinderii în lipsa certificatului de atribuire a categoriei de deservire nu scutește întreprinderea de a respecta prevederile actelor normative ce reglementează domeniul de activitate a acestora.

Or, expunerea instanțelor asupra oportunității activității agentului economic în lipsa certificatului de categorie contravine art. 26 din legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2010.

La data de 21 aprilie 2015 Igor Pohila, avocatul intimatului Întreprinderea Mixtă „47th Parallel” Societate cu răspundere limitată a depus referință la recursul declarat, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil. A indicat că, la efectuarea inspekției de către Inspekția Financiară au fost controlate și estimate mărfurile de culinarii finite, care nu sînt incluse în lista mărfurilor social importante, indicată în anexa nr.3 la hotărârea Guvernului nr. 547 din 04 august 1995, fapt care cu certitudine este o încălcare din partea organului de control, deoarece lista în cauză este una expresă, certă, exhaustivă și nu poate fi interpretată în mod lărgit sau unilateral.

A mai relevat, că este deja stabilită practica judiciară legată de examinarea unor asemenea cauze, exemplu servind deciziile Curții Supreme de Justiție pe cauzele civile ”Fergo Plus” Societatea cu răspundere limitată împotriva Inspekției Financiare (hotărârea nr. 3ra-1005/14 din 20 august 2014), precum și ”Fidesco Plus” Societatea cu răspundere limitată împotriva Inspekției Financiare (hotărârea nr. 3ra-849/14 din 17 iulie 2014).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Conform scrisorii de înștiințare anexată la materialele dosarului rezultă că, copia deciziei instanței de apel din 27 ianuarie 2015, a fost expediată participanților la proces la data de 04 februarie 2015 (f.d.222), însă nu există dovadă de citare legală, motiv pentru care instanța de recurs consideră că recurentul, declarînd recursul la data de 02 martie 2015, s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărîre legală, iar argumentele invocate de Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor a Republicii

Moldova, în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Inspekția Financiară a Ministerului Finanțelor a Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Judecătorul:

Judecătorii

Svetlana Filincova

Maria Ghervas

Dumitru Mardari